

Školní řád Základní školy Spolu

PŘÍLOHA Č. 1

HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VÝCHOVNÁ OPATŘENÍ

Škola
Spolu

I. Hodnocení výsledků vzdělávání žáků

(1) Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků musí být jednoznačné, srovnatelné s předem stanovenými cíli a kritérii, srozumitelné, věcné a pedagogicky odůvodnitelné.

(2) Hodnocení posuzuje míru naplnění konkrétních vzdělávacích cílů, které jsou formulovány ve školním vzdělávacím programu (ŠVP) v podobě výstupů.

(3) Hodnocení popisuje konkrétní zvládnuté oblasti vzdělávání resp. míru naplnění očekávaných výstupů a klíčových kompetencí s ohledem na individuální předpoklady žáka, zdůrazňuje individuální pokrok žáka, vyhýbá se srovnávání s ostatními, opírá se o předem stanovená kritéria, se kterými jsou žáci předem seznámeni, posuzuje výkon žáka, nikoliv jeho osobnost, podněcuje žáka k dalšímu rozvoji, ukazuje další cestu.

(4) Způsoby hodnocení:

a) průběžné ústní hodnocení během jednotlivých činností žáka jako motivační složka a zpětná vazba na konci dané činnosti,

b) individuální rozhovory pedagoga s žákem podle potřeby.

c) tripartitní setkání (na konci 1. a 3. čtvrtletí probíhá ústní hodnocení, které má podobu tripartitního setkání učitel – zákonní zástupci – žák); na něm se hodnotí úroveň dosažených vědomostí a dovedností, mapují překážky v učení a hledají způsoby, jak překážky překonat, formulují vzdělávací cíle na další období, hledají možnosti k posílení vnitřní motivace žáka.

d) sebehodnocení žáků v ústní i písemné formě; je zařazováno do procesu vzdělávání průběžně, přiměřeně věku žáků,

e) hodnocení práce ve skupině po ukončení skupinové práce.

(5) Hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami vychází z výsledků vyšetření žáka ve školském poradenském zařízení a jeho doporučení. Dochází k úpravě metod, obsahu a ověřování míry naplnění upravených očekávaných výstupů na základě individuálních vzdělávacích potřeb. Slovní hodnocení je preferováno.

(6) Hodnocení žáka na vysvědčení se vyjadřuje slovně. Slovní hodnocení vystihuje úroveň rozvoje, kterého dosáhl žák ve vztahu k naplnění očekávaných výstupů formulovaných v jednotlivých předmětech školního vzdělávacího programu. Je všestranné – obsahuje všechny vyučované předměty. Obsahuje ocenění úspěchů žáka, zdůraznění jeho kvalit, upozornění na oblasti, na které je třeba se zaměřit, a naznačení dalšího rozvoje žáka. Obsahuje také doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat. Je adresované žákovi a formulace jsou volené tak, aby mu byly srozumitelné. Je individualizované vzhledem ke vzdělávacím a osobnostním předpokladům žáka. Zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jeho vývoji. Obsahuje ohodnocení snahy, pílě žáka a jeho přístupu ke vzdělávání.

(7) Kombinované hodnocení: pedagog též může od čtvrtého ročníku využít kombinaci slovního hodnocení a klasifikace. Tento způsob je vhodný zejména při

postupném přechodu ze slovního hodnocení mladších žáků směrem ke klasické klasifikaci u žáků, kteří budou přecházet na druhý stupeň jiné školy.

(8) Pedagogové hodnotí žáka individuální vztahovou normou vždy s ohledem na jeho předpoklady a jeho výkony neporovnávají s ostatními žáky.

(9) Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

(10) Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku.

(11) Jestliže je žák z výuky některého předmětu v prvním nebo ve druhém pololetí uvolněn, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo „uvolněn(a)“.

(12) Nelze-li žáka z některého nebo ze všech předmětů v prvním nebo ve druhém pololetí hodnotit ani v náhradním termínu, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo „nehodnocen(a)“.

II. Hodnocení formou klasifikace

(1) Hodnocení formou klasifikace v jednotlivých předmětech lze použít v těchto stupních:

a) 1 – výborný, slovně „ovládá bezpečně“: Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá osobní předpoklady a velmi úspěšně se rozvíjí. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě.

b) 2 – chvalitebný, slovně „ovládá“: Žák je v činnostech aktivní, převážně samostatný, využívá své osobní předpoklady, které úspěšně rozvíjí. Jeho projev je esteticky působivý, originální a má jen menší nedostatky. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky. Má zájem o umění, estetiku, tělesnou zdatnost.

c) 3 – dobrý, slovně „podstatně ovládá“: Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Neužívá dostatečně svých schopností v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu.

d) 4 – dostatečný, slovně „ovládá se značnými mezerami“: Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malý zájem a snahu.

e) 5 – nedostatečný, slovně „neovládá“: Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je většinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci.

(2) Podklady pro hodnocení žáka (žákovské portfolio) lze získávat z komunikace pedagog – žák, průběžného ověřování výsledků vzdělávání, výsledků ze skupinové

práce, hodnocení spolupráce ve skupině, hodnocení zpracovaných výstupů, individuálních písemných úkolů, standardizovaných testů SCIO, CERMAT, Kalibro, atp. a sebehodnocení žáka.

(3) Informování zákonných zástupců je zajištěno možností individuálních konzultací s pedagogy, na třídních schůzkách a na společných tripartitních setkáních, pololetním výpisem z vysvědčení, možností nahlédnutí do významnějších testů žáka resp. portfolio žáka a vysvědčením předávaným na konci školního roku za první i druhé pololetí.

III. Hodnocení chování

(1) Hodnocení chování na vysvědčení je prováděno formou slovního hodnocení.

(2) Pravidla hodnocení chování žáka vychází z těchto kritérií: chování žáka ve škole při vyučování a na akcích pořádaných školou, dodržování školního řádu, schopnost spolupráce se spolužáky, pomoc druhým, přihlídnutí ke speciálním vzdělávacím potřebám žáků (pozornost, sociální situace žáka apod.), přístup žáka ke svému vzdělávání a k plnění školních úkolů a povinností.

(3) Kombinované hodnocení: pedagog též může od čtvrtého ročníku využít kombinaci slovního hodnocení a klasifikace.

(4) Chování se hodnotí v těchto stupních:

a) 1 – slovně „velmi dobré“: Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

b) 2 – slovně „uspokojivé“: Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními školního řádu. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo školnímu řádu; nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.

c) 3 – slovně „neuspokojivé“: Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků.

IV. Celkové hodnocení žáka

(1) Celkové hodnocení žáka na vysvědčení vyjadřuje třídní učitel na základě podkladů celého týmu pedagogů, kteří daného žáka učí v hodnoceném období, stupni:

a) prospěl(a) s vyznamenáním: pokud ve všech předmětech, kterým je žák vyučován v daném ročníku, dosahuje vysokou úroveň naplnění očekávaných výstupů;

b) prospěl(a): pokud žák naplnil ve stanovené míře očekávané výstupy v předmětech, kterým je žák vyučován v daném ročníku,

c) neprospěl(a): pokud žák nenaplnil očekávané výstupy v některém z vyučovaných předmětů výuky v daném ročníku.

d) nehodnocen(a): není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci prvního pololetí.

(2) Škola zajistí přepis slovního hodnocení na klasifikaci v případě vyžádání základní školou, na kterou žák přestupuje, či pro potřeby přijímacího řízení. Převod je realizován třídním učitelem. S převodem je prokazatelně seznámen žák i jeho zákonný zástupce. Pro potřeby přijímacího řízení na víceletá gymnázia nebo konzervatoře je převod realizován za stejných zásad v lednu nebo únoru školního roku v 5. ročníku pouze na žádost zákonných zástupců.

V. Komisionální zkoušky a přezkoušení, opravné zkoušky

(1) Organizace a sestavování komisí vychází z vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky.

(2) Má-li zákonný zástupce pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do tří pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do tří pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem. Komisi pro přezkoušení žáka jmenuje ředitel školy, je tříčlenná a tvoří ji předseda, kterým je zpravidla ředitel školy nebo jím pověřený pedagog, který je zpravidla vyučujícím daného předmětu, a přísedící, kteří mají aprobaci pro týž nebo příbuzný předmět. Klasifikační stupeň určí komise většinou hlasů. O komisionální zkoušce se pořizuje protokol, výsledek přezkoušení, který je konečný, sdělí ředitel školy prokazatelným způsobem zákonným zástupcům.

(3) Žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník a kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky. Opravné zkoušky jsou komisionální. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl.

VI. Výchovná opatření

(1) Ředitel školy uděluje na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě pochvalu za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za dlouhodobou úspěšnou práci a reprezentaci školy.

(2) Třídní učitel uděluje na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelem školy pochvalu za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.

(3) Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi uložit:

a) napomenutí třídního učitele,

b) důtku třídního učitele,

c) důtku ředitele školy.

(4) Třídní učitel neprodleně oznámí řediteli školy uložení důtky třídního učitele. Důtku ředitele školy lze žákovi uložit pouze po projednání v pedagogické radě.

(5) Ředitel školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění nebo uložení napomenutí nebo důtky a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonným zástupcům.

(6) Udělení výchovného opatření se zaznamená bez zbytečného odkladu do dokumentace školy.

(7) Udělení pochvaly za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

(8) Výchovná opatření se přijímají podle těchto pravidel:

1. pochvaly i sankce jsou provázeny komplexní pedagogickou diagnostikou žáka,

2. jsou odůvodněná a důvody jsou oznámeny příslušným žákům a zákonným zástupcům,

3. všem sankcím předchází pedagogové prevencí, opakováním pravidel chování, individuálními rozhovory s žáky, spoluprací se zákonnými zástupci a kolegy.

4. napomenutí třídního učitele je zpravidla první sankcí, mimo zvláště závažné porušení pravidel, kdy je možné využít závažnějších sankcí; napomenutí následuje po závažnějším nebo opakovaném porušení pravidel; při dalším překročení resp. porušení pravidel chování následuje důtka třídního učitele, důtka ředitele školy až po zhodnocení nedostatků v chování na vysvědčení.

5. uděluje se max. jedno napomenutí, max. jedna důtka třídního učitele a max. jedna důtka ředitele školy za jedno pololetí.

6. za zvláště závažné porušení pravidel se považuje hrubé slovní a úmyslné fyzické útoky žáka vůči druhým, ponižování, formy týrání, ohrožení bezpečnosti a zdraví svého i druhých ve škole, nerespektování pokynů pedagoga, které vedou k ohrožení bezpečnosti a zdraví druhých, neomluvená neúčast ve vyučování (neomluvené zameškané hodiny).

7. v případě závažného porušení pravidel chování nebo dlouhodobého, opakovaného porušování pravidel spolupracuje škola intenzivně se zákonnými zástupci, může pozvat zákonné zástupce ke schůzce s účastí výchovného poradce školy, případně oslovit odborné instituce, úřady, které pomáhají v řešení v této oblasti.